

உதயதாரகை.—MORNING STAR.

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at one shilling a Quarter payable in advance.

சு. புத். சந். யள.] துஅரஸச ஸு. புட். ம். யட. தேதி வியாழக்கிழமை, Thursday, September 12, 1844. [Vol. IV. No. 17.

நித்தியாநித்தியவித்தியாசம்.
 ந. ம். வித்தியாசம்.
 நரகத்தின் கரேம்.
 தூர்க்கொந்த நரகங் கண்டதாரென்று தீதுலகர்கள் சொல்லுக் கு மறுதலித்ததாக நரகத்திற் புகிற விசேஷமான ஆக்கின்கள் எப்படியென்றொரு மகா த்ருமாவானவர் கண்டு சொன்ன பிரகாரங் கேட்கக்கடவாய். பூமி பாதாளத்திலே கரைகாணாத ஆக்கினிச் சமுத்திரத்தைக் கண்டேன். அதில் எண்ணிக்கையில் அடங்காத சாயித் துரோகிகள் சமுத்திரத்திலே மச்சங்கள் நீந்து கிறுப்போலே நீந்திப் பல பல விதமாய் ஆக்கினைப்படுகிறதைக் கண்டேன். அதெப்படியென்றால், ஒருவனை அநேகம் பசாசுகள் நிபேரமாய் ஆக்கினியால் உண்டாக்கப்பட்ட ஓரிருப்பிடத்தின் மேல் நிறுத்தித் திரளடியாக அடித்துக் கொக்கரித்துச் சீறி உதைத்து அவனுடைய தலைவழியேயோட உருக்கின கந்தகமும் இப்பழம் வார்த்தை தூர்க்கொந்தமான கட்டங்களை வாயிவட்டமுத்தி அவனைச் சக்கரம் போலே சுழற்றிக் கரேமான நரகபாதாள ஆக்கினியிலே தன்னி மகா கொரோசு செய்து இவன் உலகத்திலே காமலீலை சுகமென்றெண்ணிக் காமா தூரணய் நடந்தவனென்ற நிந்தேன். இதுவல்லாமலும் வேறே அநேகம் பேர்களை மகா வாதைப்படுத்திவைத்தைக் கண்டேன். அதெப்படியென்றால் அவர்களைத் தலைகீழாய் கால் மேலுமாகக் கட்டித் தூக்கித் தோலை உரிக்கிறதும்பிச் சதைகளைக் கண்டல் கண்டமாய் அரிகிறதும்பி எலும்பு குடல் இரல் இவைகளை வெவ்வேறே பிடுங்கிறதும்பி ஆக்கினியிலேயிட்டுத் துவைக்கிறதும்பிக்கண்டேன். இப்படியுப் பட்ட ஆக்கினைப்படுகிறதாரென்றால் உலகத்தில் அநியாயஞ் செய்து புறத்தியாருடைய சம்பந்தங்களைப் பறித்து அவர்களை அலக் கழித்த இராசாக்களுந் துரையான பேர்களுமென்ற நிந்தேன். அதுவல்லாமலும் வேறொரு பக்கத்தில் ஒருவனைப் பிடித்து இருப்புத் தடியால் அடித்துக் கிடாந்திரிச்சுருப்போலே அவன் தோலை உரித்து அவன் மேல் இயத்தை உருக்கி வார்த்து ஆக்கினியிலே அமிழ்த்தி இப்படிக்கொடுமையோடு உபாதிக்கக்கண்டேன். இவ்வுலோகத்திலே குறிக்கப்பட்டவருவருந்து நடு நிபாயத்தை மறுவலித்து எளிய சனங்களுடைய சம்பந்தங்களைப் பறித்துத் திரித்தினால் நரகத்திலே விழுந்து படுகிற ஆக்கினை இப்படி எப்போதும் படுவானென்று அறிந்தேன். அப்பழம் பார்த்துக்கொண்டு அநேகம் பசாசுகள் கண்களிலே ஆக்கினிப் பொறி தெறிக்கக் கிழுகிறென விழித்துப் புலி போற் சீறி வாயால் ஆக்கினிகொழுந்துவிட்டெரிய இருப்புத் தடிக்கொண்டு சில பேர்களுடைய தலைமண்டைகளைப் பிளந்து தரையிலே குப்புற விழுந்தி அவர்களுடைய சருவாங்கமெல்லாம் அடியாலே நொருக்கிக் கஷ்டக் குழிகளிலே தள்ளுகிறதைக் கண்டேன். இவர்கள் ஆரென்றால் துன் மதங்களை அதுசரிக்கப் படிப்பித்துக்கொண்டு வந்த கள்ளக் குருக்கள் இப்படி எப்போதும் நரக வாதைப் படுவார்களென்ற நிந்தேன். அப்பழம் பார்த்துக்கொண்டு கரைகாணாத சமுத்திரத்திலே வெகு பிரளயமாக தின் வந்து பாய்கிறதும் தடிக்கிறதும் அங்குமிங்கும் ஓடுகிறதும் போல் ஆக்கினி நரகத்தில் எண்ணிக்கையிலடங்காத மனுஷர் ஓய்வில்லாமற் கரையிலே சேராமல் ஆக்கினியில் நீந்திநீந்தி அங்கேயுமிங்கேயுப் குதித்துப் பாய்ந்து எந்நேரமும் ஆக்கினியிலே வேகிறதும் கண்டேன். இவர்கள் ஆரென்றால், சந்திய வேதத்தைக் கைக்கொள்ளாத பேர்களுஞ் சந்திய வேதத்தை நிந்தித்துப் பலபல பசாசின் தந்திரங்களைச் சேவித்துக் கடன் பூசை காணாமல் மரணபரியந்தம் பாலிகளாய்த் திரிந்தபேர்களுமென்ற நிந்தேன். அப்பால் அண்ணந்து பார்த்துக்கொண்டு, உயரத்தில் நின்றொரு சக்கரத்தில் ஒருவனை இழைக்க வரித்து கட்டிச் சக்கரத்திலே வைத்திருக்கும் ஆண்களெல்லாம் அவனுடைய தேகத்திலெங்கும் ஊடுருவிப் புறப்பட நிறுத்திச் சிக்கெனக் கட்டி அந்த உயரத்திலே நின்று தன்னி உருண்டு சுழன்று கிழேயுள்ள கரேமான நரக பாதாளத்திலே தாழ்ந்து விழுகிறபோது ப

தறி அலறுகிற கடினமான சத்தத்தைச் கேட்டு நரகம் நடுநடுங்கி அதில் வாழும் பசாசுக்களும் அபயமிட்டவறிச் சக்கரத்திலே கட்டப்பட்டவனைத் தூஷணஞ் சொல்லித் திட்டி இவன் தானல்லோ முப்பது வெள்ளிக்காசுக்காசைப்பட்டுத் தனது திவ்விப ஆசாரியருள இயேசுநாதரைப் பொல்லாத குருக்களுக்கு விற்பு ஒப்புக்கொடுத்த யூதாஸ்காரியோத்தென்கிற துரோகியான சிஷன் செய்த கொடுமையான பாதகத்துக்கெடுக்கொடு தேந்த நரகத்திலே என்றென்றைக்கும் இப்படிப்படுபடச் சுவாமி தீர்வையிட்டுக் கட்டினயிட்டதினால் இவனை வீடாதேயுங்கள் பிடிபிடி, அடி அடி, அறு அறு, மகா துரோகியென்று சொல்லிப் பசாசுகள் தங்களிலே அபயமிட்டதைக் கேட்டு இப்படியென்றென்றைக்கும் பாடுபடுவானென்ற நிந்தேனென்று முனியானவர் கண்டாப்போலே சொன்னார். இதுவுமல்லாமல் வேறொரு தீர்க்கமுள்ள சேவுகனையிருந்த ஒருவன் மரணத்தை அடைந்த நாளிலே அவன் தனது ஸ்திரியாயிருக்கிறவன் என் புருஷன் மரணமடைந்த பிற்பாடு அவன் ஆத்தாமெங்கேயிருக்கின்றதென்ற நியவாசையோடிருந்தான். அவனுக்குச் சுவாமி ஒரு தரிசனங் காண்பித்ததாவது—அவன் புருஷன் ஆத்தமும் நரகபாதாளத்திலே விழுந்திருக்க அநேகம் பசாசுகள் அவனைச் சூழ்ந்துகொண்டு காய்ந்தருக்கிற இருப்புச் சட்டையில் எங்கும் கூடாமையுள்ள ஆண்களைத் தைத்து அந்த இருப்புச்சட்டையை அவனை அணியச் சொல்லி அந்த ஆண்களை அவன் சரித்தலில் அறைந்தேற்றி வெருகொடுமையாக அடித்து நீ வீரகுரத்துடன் நடந்ததற்குள்ளு நரகத்திலே கண்ட சம்பாவனை இதுதானென்று பசாசுகள் சொல்லி அவனைப் பிடித்து ஆக்கினி சுறுசுறு என்கிற இருப்புக் கட்டிலிலே வைத்ததின் மேல் இவனைக் கிடத்திக் கண் மூக்குச் செவி வாய் உரோமத் துவாரங்களெல்லாம் குருதி ஆறுகவோட எலும்பு முறிபவுகைத்துச் சேட்டை செய்து உலோகத்திலே மோகசு கத்திலே வெருவாயுழன்றவனாகத் திரிந்ததற்காக இந்த வரிசை உணக்கென்றென்றைக்குங் கிடைக்குமென்று சொல்லி அவனைப் பலபல வீசுமாய் உபாதிக்கிறதைத் தரிசனத்திலே ஸ்திரியானவன் கண்டு வெருவாய்ச் சலித்து ஐயையோ என் புமானே கேட்டாயோ சுவாமியுடைய கற்பனையை மறுத்து நடந்ததற்குவெரு கொரோமான நரகமுயாக்கினையும் மந்தையென்று சொல்லி மயங்கித்தியங்கி விழுந்துவிட்டான். ஆ பாதகா! நரகக் கண்டதாரென்று சொல்ல அறியாயோ? நரகமுண்டென்று கிச்சயம்பண்ணி அதிலே வருகிறதற்குஞ்சாயோ? இன்னஞ் சிறிது செய்துகள் உண்ணப் போலே பாலியாயிருந்த ஒருவன் தான் தான் செய்த பாவத்துக்குத் தப்பாத நரகமே கித்தக்குமென்று பயப்படாமலிருந்ததினாலொரு மகா த்ருமாவானவர் அவனுக்குப் பல பலவிதமாய்ப் பாவத்தைவிடச் சொல்லித் தரும் தவமுஞ் செய்யென்று பல நாளும் புத்தி சொன்னாலும் அவன் கேளாமற் போவான். ஒரு நாளில் அவனைக் கண்டவர் சொன்னதாவது, தம் பி இங்கேவா அநேக முறை உனக்குப் புத்திசொன்னவிடத்திலேயும் பாவத்தை விடமாட்டேனென்று நீ சாதிக்கறியே. ஒரு ம ளுட்டம் மாத்திரங் கேட்கிறேன் அதாவது, உன்னுடைய சுகமுள்ள படுக்கையின் மேலே இந்த இராத்திரியிலே போய்ப் படுத்துக்கொண்டு உனக்கு இதமான பக்கத்திலே சாய்ந்துகொண்டு சாய்ந்த புறத்தை விட்டசையாமல் விடியுமிருந்தாயானால் அப்போதுனக்குப் புத்திவருமென்று சொன்னார். அதற்கிவனுமென்னுசொல்லித் தன்விட்டிலே தனக்கிதமான மெத்தையிலே தனக்குப் பொருந்தின பக்கத்திலே சாய்ந்துகொண்டு நித்திரை செய்யப் பார்த்தான்—சற்றுநேரங் கிடந்து பார்த்துக்கொண்டு நித்திரை வராமல் உடல் கடுத்துத் தலை கனத்து வேறொரு புறம் திரும்புகிறதற்கு மனம் வந்தாலுந் தான் கொடுத்த வார்த்தைப்பாட்டை நிறுத்து அசையாமல் இருந்தான். சற்றுநேரத்துக்குப் பிற்பாடு தலையிடியு முடறிக்குப்புகிமாய் எழும்பிச் சுகமுள்ள படுக்கையிலே விரித்திருந்த பஞ்சு மெத்தைத் தலையணை அவனுக்குறைந்த கல்லுப் போல உடல் நொருங்கத் தலை கனக்க வலிப்போடே

தன்னைத்தான் பார்த்துச் சொல்லுவான். ஆ பாவ! நான் சுகமுள்ள படுக்கை மேல் ஒரு புறத்திலே சாய்ந்து விடியும்படிப் பொறுத்திருக்கமாட்டேனென்றது கண்டுநீ தூக்கெடுத்த நரகத்திலே கொடுமையான ஆக்கினை எப்படிப் பொறுக்கப்போனேன் சுகமுள்ள மெத்தையின் சூட்டைப் பொறுத்தேனில்லை. அணையாத ஆக்கினி நரகத்திலே மாறாத சூட்டை எப்படிப் பொறுக்கப்போனேன்; செப்த பாவத்துக்காக இந்த லோகத்தில் இயன்ற மாத் திரக் தவசுபண்ணுமற்போனாற் பொல்லாத நரகமே வந்து சந்திக்குமென்று செய்த பாவத்தைத் தவிர்த்துப் புண்ணியத்தைச் செய்தால்லோ மோட்சமுதவும். மரணமெப்போது வருமென்று திட்டமாய் அறியாததினாற் பாவத்தை நீக்கித் தரும் வழிதேட வேண்டுமென்றெழுந்திருந்து செய்த பாவத்துக்காக மெத்த விதனப்பட்டமுது விடிந்தவுடனே ஒரு பாத்தத்திற் சென்று நல்லபாவ விமோசனம்பண்ணி மரணபரிபந்தம் தருமவழியை அனுசரித்து நடந்தான். ஆ பாவ! அனேக பாவங்களைச் சுமந்திருக்கிற நீ இவனைப் போலே சற்று நேரம் நரகவுபாதியை உசாவி நினைத்துப் பாவியாய் நடந்தது போதுமென்று ஆனந்த மோட்சபரகதி அடைய இந்த நல்லகாலத்தோடே புண்ணியத்தைச் செய்துகொண்டு வருவோமென்று துணிவாய். அல்லது பாவத்தை விடமாட்டேனென்று சாதித்தாயாகில் அது தூர்க்கெடுத்த நரகத்திலே என்றென்றைக்கும் வேகாத கட்டையாய் வேக விழுவாய் என்றறி.

மூன்றாம் வித்தியாசமுற்ப்பெற்றது.

தேன்சுழந்திரத்திலில் நடந்த சங்கதி.

Missionary Enterprises in the South seas.

[Continued from page 158.]

இத்திலுள்ள பெண் சனங்களுள் (தகத்தியன்) (சேசாயுத்தி) முதலிய தீவுகளிலுள்ளவர்களைப் போல இனமாய் நடத்தப்படுகிறார்கள். அவர்கள் தங்கள் நாயகமார் கவையான சாப்பாட்டைச் சாப்பிடுவது போல அவர்களுக்குச் சாப்பிடப்படாது. அவர்கள் சகலவித இத்தமான பதார்த்தங்களையும் பொசிக்கையில் இவர்களைத் தூரவிடுத்து சுவையற்ற பேசனங்களைச் சாப்பிடுவார்கள். நாயகமாரிருக்கிற அறையிலே இவர்களும் போய்ச் சரிக்கிருக்கிற வாடிக்கையில்லை. ஆகிலும் இவர்களும் இவர்கள் நாயகமாரும் ஒருவருக்கொருவர் மிகவும் பட்சமுள்ளவர்களாய் இருக்கிறார்கள். துன்பகாலங்களிலே பெண்காடிகள் மாத்திரம் புருஷருக்குச் செய்யும் உதவிகளோ மிகுதி.

(பிறர்) என்பவர் பண்ணின பயனத்தில் (என்வ) (மாங்க்கீசன்) (பிரபிசன்) முதலிய தீவுகளையும் கேயுள்ள கிறிஸ்து மார்க்கப் போதகரின் பிரயாசங்களையும் கவனித்துக்கொண்டு வந்தார். (இராய்தோரு) தீவில்த் சில பிரதானிகளுடைய குழப்பத்தினாலே (வஸ்கோர்து) (பிற்துமன்) என்பவர்கள் மெத்த உபத்திரவப்பட்டார்கள் என்றும், அவர்களுடைய கோவில்களைக் கொழுத்திச் சுட்டுப்போட்டார்களென்றும் அவர்கள் எழுதின காகிதத்தினாலே அறிந்தேன். நாங்கள் (நாலிக்கேற்றேன்) தீவுக்குப் பிரயாணம்போக வந்த நாட்களில் (இராயத்தியா) தீவின் கரையில் (சேரங்க பட்டுசன்) (விஞ்சினி) என்ற இங்கிலீசு அமெரிக்கன் கப்பல்கள் வந்து நின்றன. அதிலே வந்த கற்பித்தான் (வாலடிக்கிறேவு) (இலவாட்) என்ற அமெரிக்கன் சாப்பருவானவரும் தீவில் நடந்து வருகிற காரியங்களைக் கண்டதினாலே எங்களுடனே கிள் நாட் சஞ்சரித்து யாவையும் கவனமாய்ப் பார்த்தார்கள். ஒரு முறையிலே மேற் சொல்லிய கற்பித்தானும் நாங்களும் தீவாரிற் பிரதான மனுஷரில் ஆயிரம்பேரும் இராசாவின் வீட்டிலே ஒரு பந்தியாயிருந்து திருத்தியாகச் சாப்பிட்டதின்பின் ஒரு கூட்டம் வைத்த வேலையிற் கற்பித்தானுக்கூட இருந்தார். தீவார் வேத காரியத்தைச் சூழித்து அறிந்த அறிவையும் அவர்கள் எழுப்பிப் பேசின பேச்சையும் இவரும் இவருடனே கூடவிருந்தவர்களும் கண்டதினாலே மிகவும் அதிசயித்தார்கள். கற்பித்தான் (வாலடிக்கிறேவு) என்பவருடனே கூட வந்த வேலகாரரிற் கிலர் இவர்கள் பேசும் பேச்சும் அறிந்த அறிவுக் கிளிப்பின்களைப் போலக்குறார் பழக்க அறிவித்திருக்கிறவைகளை மாத்திரம் பேசுகிறார்களென்றும் வேறு கிலரோ அப்படியல்லக் கெட்டியாய் அறிந்திருக்கிறார்களென்றும் இப்படி அவர்களுக்குள்ளே வாக்குவாதமுண்டாயிற்று. இதை நான் கண்டபோது நீங்கலொன்றைக்குஞ் சந்தேகப்படத்தேவையில்லை. இது காரியத்தைச் சோதித்துப் பார்த்தவனே மென்று சொல்லி மற்ற நாட் சாப்பிட்டதின்மேல் இவர்களுக்கு

முன்பாகப் பதினாந்து பின்னைகளை எழுப்பிவிட்டுச் சோதித்துச் சிலபல வருத்தமான கேள்விகளைக் கேட்டபோது அவர்களும் தீர்ப்பான மறுமொழி கொடுத்தார்கள். முதன் நாள் வைத்த கூட்டத்திலே வெகு பேர் எழுப்பிப் பேசினார்கள். ஒவ்வொருவனும் பேசின காரியங்களை எழுதுகில் மெத்த இடம் பிடிக்குமென்றெண்ணிவிட்டுவிடுகிறேன். இந்தக் கற்பித்தான் பாய்வியத்தோட மூன்றமே திவாருக்குச் சில வெகுமதிகளைப் பண்ணிப்போனார். சேரங்க பட்டினம் என்ற உருபாமெடுத்துப்போய்ப் பத்தொரு நாட் சென்ற பின் “சமாதானத்தின் தூதன்” என்னப்பட்ட என்றனுடைய கப்பலையும் பாயெடுத்து (நாலிக்கேற்றேன்) தீவுக்குப் போகையிற் பலபல மோசங்களைச் சூழித்துச் சிந்தனைகொண்டாலுங் கடவுள் கைவிடாநென்ற எண்ணத்திலே பெலன்கொண்டு எங்களுடனே கூடிக்கொண்டு போவதற்கு அனேகம் போதகர்களிலலாதிருந்தும் போகிற வழியிலே (என்வ) தீவருப்பதினாலே அக்குள்ளே போதகரிற் கிலரைக் கூட்டிக்கொண்டு போவோமென்று தீர்மானித்துக்கொண்டு கப்பலைப் பாயெடுத்துப் பயனம் போனோம்.

(தொடர்ச்சி)

தோற்பரமனுக்கிப் பிழைக்கிற பொடியனையுஞ் சாந்திரப் பள்ளிக்கூடத் தலைவனையும் பற்றி.

[The Boot-black and the College President.]

அமெரிக்காத்தேயத்திற் கெந்தக்கிடையென்னும் ஊரில் வைத்திருந்த சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத் தலைவரொருவர் வெகுவருடத்திற்கு முன்னொருநாள் தமதறையிலிருக்கையில், பதினேழு பதினெட்டு வயசுள்ளவரையும் நாட்டுப்பாங்கான புடைவையுடுத்துக் காலிலே பருக்கன் வேலையாய்ச் செய்த பாத்தமுறி தொடுத்துத் தலையிலே கிலம்பலத் தொப்பியிட்டுக் குலைந்தமயிரையுஞ் சுன்னு பளீரெய் கண்ணையுஞ் சாங்கோபாங்கம் படிப்பின அறியாத தோற்றத்தையும் முரணான தேகத்தை யுருடையவனான ஒரு பொடியன் தனக்கு முன்வந்து கின்றதைக் கண்டு அதிசயித்து—நியாரொடர் அப்பாவென்றார். அதற்கவன்—தங்களுக்குப் பிரியமானால், சில படிப்பினையைக் கற்றுக்கொள்ளவிரும்புகிறேன். இவ்வீடர் தாய்களொரு பள்ளிக்கூடம் வைத்திருக்கிறார்களென்று கேள்வியுற்று நான் தங்களுக்குத்தோருதல் கொஞ்சநேரம் வேலைசெய்தால் தங்கள் எனக்குப் படிப்பிக்கக் கூடுமென்றெண்ணி என்னென்று பையன் சொல்ல, அப்போ அந்தத் தலைவன் அவனைப் பார்த்து, நல்லது—உன்னைப் பார்த்தால் நியைனக்கு ஒன்றுக்குமுதவாதவனாயிருக்கிறதுபோலே தோற்றுகிறது. பின்னைப்படிப்பிபென்று சொல்லி நீ என்னைக்கேட்கிறது மெத்த அதிசயம், என்றார். அப்போ அந்தப் பையன் அவமலக்காய்ப்பார்த்து, என்—நான் தண்ணீரளின் விரகு கொத்தித் தங்கள் சோடுகளையும் மினுக்கக்கூடும், நான் படித்தறிந்துகொள்ளக்கூடுமெயானால் எவ்வளவு பிரயாசமாய் வேலை செய்தாலும் எனக்கு அக்கறையில்லை என்றான்—திரும்பவும் அவன் தானினைத் தக்க காரியத்தை எடுத்து வெளியிலே பேசிக்கொள்ள அவனுக்கு வரவில்லை. அவனைப் பார்த்தபொதில் அவன் ஏதோ பேச நினைக்கிறான். அதைச் சொல்லிக்கொள்ள அவனுக்குத் தெரிய வில்லையென்று தோற்றத்தக்க அவ்வளவாக அவனுடைய சொன்னால் கண்ணும் பட்டபென்றிருந்தன. பிற்பாடு அவன் பங்கிப்பட்டுப் பேசின பேச்சைத் தலைவன் தலைமேற் கொண்டு அவனைப் படிப்பிக்கப் பிரயாசப்பட்டத் தீர்மானித்துஞ் கொன்னெனவெனில், நல்லது நானுக்கு உதவிசெய்யப் பிரியப்படுகிறேன் ஆனாலும் உன்னை ஒரு ஆளாக்கிக்கொள்ள என்னசெய்யவேண்டுமென்று எனக்குத் தெரியவில்லையெயென்றார். உடனே அவன்—நான் வந்த காரியம் நிறைவேறும் போய்விட்டதெயென்று கினைத்தபொழுது அவனுடைய மனதுபட்டமாதிரி இன்னொன்றைச் சொல்லித் கொள்ளக்கூடாது கொஞ்சநேரம் தியாலத்தாலே அந்தத் தலைவன் அவனைச் சகல வேலை செய்யும்படியும் பள்ளிக்கூடப் பின்னகளுக்குச் சப்பாத்து மினுக்கும்படியும் வைத்துக்கொண்டார். இப்படி இவனை வைத்துக்கொண்டதினால் உண்டான பலபலனைப்பாருங்கள். மேற்காட்டிய, பதினேழு பதினெட்டு வயதிற்பையனுக்கு முன்னிருந்த மிகுக்காணுத்தனமெல்லாம் போய்ச் சகலத்திலும் தேறிப் பிசாசுக்கியாகவும் நல்ல விதரணாகவும் வந்தவிட்டான். அவன் பேசின பேச்செல்லாம் எல்லா மனதையும் ஊட்டத்துக்கொண்டு போனது. ஒவ்வொருவருடைய கண்ணும் அவனைப் பார்த்துக்கொண்டிருந்தது. ஒவ்வொருவருடைய உதறும் பேசாது மெனவுன்னாயிருந்தது. ஒவ்வொருவருடைய காதும்

அவ்விதரணன் பண்ணின் பிரசங்கங்களைக் கேட்டுக்கொண்டிருந்தது. ஆகையால் பழப்பையுங் கனத்தையும் சங்கையையும் விரும்பும் வாலிபர்கள் இவ்விதமாற்செய்துவருவதுண்டானால் அவர்கள் பிரயாசத்துக்குத்தக்க பலாபலன் கிடையாதுபோவதேயில்லை.

நன்மருந்து.

[Simple Remedy for Intemperance.]

குருவானவரொருவர் ஒருமதுபானப்பிரியனைப் பார்த்து நீ ஒருக்காலும் வெறியுள்ள பதார்த்தங்களை உட்கொள்ளாதே என்னுபுத்திசொன்ன வேளையில், அந்த மதுபானப்பிரியன் உட்கொள்ளும் பழக்கத்தைவிடும் வழியாதென்றெனக்குச்சொல்லக்கூடாமா வெண்குருவானவர் உன் கையைவிரிச்சித்தது எவ்வளவு லெகுமோ அப்பழக்கத்தைவிடவும் அவ்வளவு லெகுமென்றார். அப்பொழுது மதுபானப்பிரியன் குருவானவரைப்பார்த்து—நீரதை எனக்குத் திருட்டாந்தப்படுத்தினால் ஒருக்காலும் நான் மதுபானத்தைக் குடிக்கமாட்டேனென்றான். குருவானவர்—நல்லது சினேகிதனே, உன் கையில் எப்போவாகுதல் வெறிகொண்ட பதார்த்தங்களை யுள்ள யாதாமொரு ஏனையிருக்க நீ காண்கும்பொழுது அவைகளைக் குடிக்கமுன்னம் உன் கையைவிரி—அப்போ நீ குடிக்கமாட்டாயென்றார். உடனே குடியன் இதுகாரியத்தைக் கேட்டுச் சந்தோஷப்பட்டுக் குடிக்கும் பழக்கத்தை விட்டுவிட்டான்.

ஞானக்தும்பி.

[Satirical Poem on the superstitions of the Hindus.]

உசு. சாதிக்கார்ட்டைவிவாகம்.

நா.அ. அங்கொருவீட்டிலே இங்கொருவீட்டிலே யாகவிருக்கியானம் வந்தால் அங்கவர் தங்கையொன்றுக்கொன்றுவிழிச்சு காப்படிச்செய்வதென் ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. மாப்பிள்ளை பிண்ணொருமாப்பிள்ளையை மாதுபிண்ணொரு மாதுதன்னைக் கோப்டுடன் கண்டவுடன் கையொழுப்போய்க் கூட்டிக்கொள்ளுமோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. மாப்பிள்ளைபெண்களை மற்றொருமாதுக்கு மாப்பிள்ளைக்கும்வந்தடையுமென்றால் தாப்பிரியத்திலிவர்களைமேலவர் தம்மையுஞ்சாருமே ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. இந்தமாப்பிள்ளையும்பெண்ணும்பார்த்ததற் கிவர்க்குநஷ்டம் வருமானால் அந்தமாப்பிள்ளையும்பெண்ணும்பார்த்ததற் கவர்க்குமாமல்லோ ஞானப்பெண்ணே.

உரு. சாதிக்கார சாப்பிடுதல்.

நா.அ. சாப்பிடும்போது விளக்கவிந்தால்த்ச்சு சாப்பாட்டைவிட்டெழுந்திருந்து கூப்பிட்டுக்கூப்பிட்டுத் தோஷம்வந்ததென்று கூறுவதுக்கு ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. காற்றடிக்கவிளக்கவியாமலுன் காரியத்தைக்கெடுக்கவென்று கூற்றுவுன்போலே யோசனைகள்பண்ணிக் கொண்டவிரந்துதோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. இத்தனைநாளுமுன் வீட்டிலிருந்தெநிற் தேவனச்சுக் கொடுத்தகடர் சத்துருவாயின்று சாப்பிடவொட்டாமற் சடுத்தம்பண்ணுமோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. சாப்பிடும்போதுனைக்கண்டாக்காலுந்தன் சாதிக்குச்சின்னத்தன்மாமோ பார்ப்பானுக்கு வயிறுவலிக்குமோ பாசாக்கேன்செய்கிறாய் ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. நாயும்பூனயுஞ் சாப்பிடும்போதுனை நாலுக்கண்டது நன்றாமோ நேயமானிடன் கண்டதுதோஷமோ நினைத்துச்சொல்லடி ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. வெள்ளைமனுஷர் துணுக்கர்களாரும் வெளியரங்குந்தனிலே பொஷித்து

எள்ளளவேனு மிடருந்தென்றே யெங்கனாங்கண்டாயோ ஞானப்பெண்ணே.

உசு. சாதிகள் பிள்ளைப்பெறு

நா.அ. பிள்ளைப்பெற்றவன் வீட்டிலிவெப்பிலே பேய்கள்வராமற் சொருகிவைத்து எள்ளளவாயினும் பிச்சையிடாமல் இருப்பதுநீதயோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. வேப்பிலைக்கஞ்சியே வந்தபசாசு வெருண்டோடிப்போவது மெய்யானால் வேப்பமரத்திலேபேய் நிற்குதென்றதை வேண்டிக்கொள்வதென் ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. வேப்பிலைக்கெல்லாம்பேய்பற்றந்தாலினி வேடுருமந்திரம்வேண்டுவதோ காப்பையென்றேயொருதெய்வத்தைக்கும்பிடக் காரியமுண்டாமோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. பிச்சைக்குவந்தவர் தம்மோடியேயிது பிள்ளைப்பெற்றவீட்டென்று சொல்லி அச்சமில்லாமலதட்டித் திரத்தின தாமோசொல்லடி ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. பெருத்திருக்கிற நானயிலே நீ பிச்சையிடப்பிடுகினித்தனத்தாற் தரித்திருக்குக்கொடுக்கவுன்பிள்ளைமேற் சாககிட்டதென்னடி ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. பிள்ளைபிறந்தது நன்றதென்றால்போ பிச்சையிடவது நன்றல்லவோ பிள்ளைபிறந்திடப் பிச்சையிடாதது பேதமையாமடி ஞானப்பெண்ணே.

உசு. சாதிக்கார்ட்டு.

நா.அ. அடுத்தவீட்டில் நெருப்பதில்லாமல் அவசரத்தாலுனைக் கேட்கவந்தாற் கடுத்துக்கொடுக்காமல் நெருப்பையுங் கட்டுப்பண்ணினாய் ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. இருட்டிலே விளக்காயினுந் தியெனு மெப்படிப் பாம்புகடித்தாலுங் குருட்ச்சாத்திரம் பார்த்துக்கொண்டிரு கொடாதிருந்தாயல்லோ ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. முட்டுப்பிட்டவர்க்கொருடரெனும் மோசம்வருமென்றுன்கேணியிலே கட்டுப்பண்ணியெடுக்கவொட்டாததென் கங்குலக்கெல்லாம் ஞானப்பெண்ணே.

நா.அ. உந்தனுக்கொர்சமையத்தினிலோரிட ருண்டாயப்போயே ருவீட்டினிலே யெந்தெந்தப்பேர்களைக் கெட்டாலுமிந் யிட்டதல்லோவரும் ஞானப்பெண்ணே.

கதைகள்.—Fables.

ஒருவனுடைய தோட்டத்திலிருந்த தென்னமரத்திலே தேங் காப் திருடவேண்டி ஒரு திருடனதன்மேலேறினான். மரத்துக்காரன் சந்தடியறிந்து வீட்டிலிருந்து அதட்டிக்கொண்டு ஓடிவரு கிறதைத் திருடன் அறிந்து இறங்கிவந்தான். மரக்காரன் அ வனைப் பார்த்து அடா ஏன் மரத்தின் மேலேறினாயென்றான். அண்ணே நான் கன்றுக்குட்டிக்குப் புல்லுப்பிடுங்க ஏறினே னென்றான். ஆ! தென்னமரத்திலே புல்லிருக்குமாவென்றான். இவ் லாமையாலேதான் இறங்கிவருகிறேன் இது தெரியாதாலென்று பரிகாசம்பண்ணிக்கொண்டு போய்விட்டான்.

ஒருமாப்பிள்ளை தோழிமாப்பிள்ளையாக ஒருவனையிட்டுக்கொண் டு மாமியார் வீட்டுக்குப்போனான். ஆனால் அவன் தலைப்பாகைத் தவிர மற்றவனதிரங்கெல்லாம் இரவலானபடியால் மாமியார் வீட்டில் இதைச்சொல்லாதேயென்று தோழனுக்குத் திட்டம்ப ண்ணியிருந்தான். இவர்களைப்போய் உட்கார்ந்தவுடனே மாமியாரு ம் மாமனாரும் தோழனைப்பார்த்துத் திட்டி யோகசேஷமென்ன வென்றார்கள். இவன் மாப்பிள்ளைகுப் பாகைமாத்திரஞ் சொந்த ந்தான். மற்றத்துணிகளைக் குறித்தென்னைக் கேளாதேயுங்களை ன்றான். மாப்பிள்ளை யவமானப்பட்டான். புத்தியினன் சினேகம் இப்படியிருக்கும்.

உதயதாரகை—MORNING STAR.

Jaffna, September 12th, 1844.

JAFFNA NATIVE IMPROVEMENT SOCIETY.

The first annual meeting of this Institution was held at Jaffna on Tuesday evening, the 27th of August. The Rev. D. Poor, in the chair.

After the Report had been read by the Secretary, Resolutions were offered, and addresses made by the Rev. Mr. GILLINGS, R. LANGSLOW, Esq.; G. A. GAMBS, Esq.; S. J. BOILEAU, Esq.; Mr. E. ROCKWOOD, and Mr. F. BROWN.

The Resolutions and Report are given below.

We congratulate the members of this Institution, on its continued existence, and the degree of encouragement they have met with in carrying forward its objects. We believe this is the first Institution of the kind that has been attempted among the natives; and it is something in its favor that it has survived a year's existence and is looking forward with so much encouragement to the future. It is to be expected in the incipient efforts of any class or community to disenthral themselves from their old prejudices and set out in a new course of self-improvement, that some failures should be experienced. It is necessary to the successful prosecution of the objects of such an Institution, not only that the wants which it proposes to meet should be somewhat strongly felt; but that the difficulties lying in its way should be understood. The difficulties of such undertakings cannot be understood but by actual experience. Hence first efforts of this kind have generally proved abortive, and often, it is not until after repeated failures and disappointments, that that degree of wisdom, experience, and perseverance are acquired by the members of such Institutions which are essential to their permanent existence and usefulness. We are therefore much gratified to see the *First Annual Report of the Jaffna Native Improvement Society*, regarding it simply as the evidence of the Society's continued existence. With regard to the subject matter of the Report, we have little occasion for remarks. It does not appear that very much has been done besides collecting a small Library and a few Periodicals for the Reading Room.

The Receipts into the Treasury are, £19. 0. 6. Disbursement £18. 6s. It is an oversight, we think, that the number of members, and a statement of the manner in which the money was expended are not given. We should also have liked to have seen some notice of the doings of the two public meetings held within the year.

The Rules provide for monthly meetings of the members, but it does not appear that any have been held. This speaks unfavourably with regard to the interest of the members. We hope the Committee will be enabled to carry out their plan of monthly meetings for hearing Essays and Lectures from members of the Society and others. We would suggest the propriety of applying a pecuniary stimulus in the shape of a Premium for the best Essays on given subjects from members of the Institution. Probably money would be easily raised for this specific object; or if not, we do not believe a portion of the common funds could be better applied. The suggestion offered by a correspondent of the Star in our paper of the 8th ult., is one worthy of consideration by the members of this Institution, and we are not sure but it is the best they could adopt. If *self-improvement* and not *self-gratification* is really the object they are aiming at, they should not be contented with a mere *Reading Room*. We hope they will not be deterred by the obstacles they have hitherto experienced, from carrying out in its details, the original scheme of the Institution. They have experienced sufficient encouragement from their European friends to guarantee all needed assistance from that quarter. The difficulties that remain are with themselves, which they only can remove.

Proceedings of the Annual meeting of the Jaffna Native Improvement Society, held at Jaffna, on Tuesday the 27th of August 1844.

REV. DANIEL POOR, A. M. in the Chair.

The Annual Report was read by the Secretary and the following Resolutions were adopted.

Moved by Dr. G. S. Beatson.—Seconded by Mr. R. R. Muttookistna.

I. That the Report now read be adopted and published in the Colonial papers.

Moved by Rev. J. Gillings.—Seconded by W. Ferguson, Esq.

II. That this meeting fully recognizing the sentiments expressed in the Report with reference to the utility of a literary association as the most effectual means for facilitating the spread of knowledge and creating a taste for science and literature would urge on the members of the Society the necessity of persevering in their exertions to increase the usefulness of the Institution by extending the sphere of its operations.

Moved by F. Gray, Esq.—Seconded by R. Langslow, Esq.—Supported by G. A. Gambs, Esq.

III. That in view of the very inadequate means at the disposal of the Society to carry out their various objects and the desirableness of obtaining a collection of useful books for the Reading Room, the meeting deem it expedient that a special subscription be set on foot among the friends of Native Improvement and the more wealthy and influential inhabitants of this Province.

Moved by S. J. Boileau, Esq.—Seconded by S. Modliar Saverimoottoo.—Supported by Mr. F. Brown.

IV. That the Rev. Messrs. Poor, Percival, and Gillings be requested to become honorary members of the Society, and to favour its members with occasional public lectures on such subjects as they may deem best fitted to advance the objects of the Society.

Moved by G. A. Gambs, Esq.—Seconded by Mr. S. Gaspar.

V. That the thanks of this meeting be most respectfully presented to the Hon. the Chief Justice for his continued patronage, and to the Committee for their zealous and faithful discharge of the duties confided to them during the past year.

Moved by Mr. E. Rockwood.—Seconded by Mr. S. McInstry.

VI. That the following persons do form the Committee for the ensuing year.

S. Modliar SAVERIMOOTTOO Modliar,	Mr. P. BASTIAMPULLEY,
<i>President.</i>	Mr. F. MATTHIESZ,
A. MOOTTOVELOE Chettiar, Esq. <i>Vice</i>	Mr. W. SANTIAGOPULLEY,
<i>President.</i>	Mr. S. MCINSTRY,
Mr. C. ARONASALAM. <i>Treasurer.</i>	Mr. P. OLEGASAGRAPULLEY,
Mr. G. R. MUTTOOKISTNA, <i>Secretary.</i>	Mr. P. JOSEPH,
Mr. F. BROWN,	Mr. R. R. MUTTOOKISTNA,

Moved by Mr. G. R. Muttookistna.—Seconded by Mr. Parinpanayagam.

VII. That the warmest thanks of this meeting be presented to the Rev. D. Poor, for his kindness in consenting to preside on this occasion and for the ability with which he has conducted the business of the evening.

REPORT.

The time has arrived when the Committee of the Jaffna Native Improvement Society are called upon to lay before the Subscribers and the public an account of the proceedings of its first year's existence. But before entering into a detail of those proceedings the Committee would call public attention to the advantages of a literary Society in facilitating the spread of knowledge and the diffusion of the means of mental and moral improvement. A voluntary association necessarily supposes the concentration of the energies and influence of several individuals in the promotion of one particular object and it is therefore very evident that what cannot be accomplished or attained by the solitary efforts of single individuals must, in many instances, be within the reach of such an association. "There is no object," says an excellent writer, on the subject, "to which the power of voluntary association cannot adapt itself; a few individuals if the public mind be gradually prepared to favor them can lay the foundation of an undertaking which would have baffled the might of those who reared the pyramids." The numerous Societies, which have sprung up in England during the last fifty years and which have been the means chiefly of raising that highly favoured country to its present enviable position are striking instances of the truth of these remarks. Unity is strength; and by uniting, individuals are raised from a condition of helpless inactivity to perseverance and industry and what at first sight appeared insurmountable is attained by them with comparatively little labour. But this is not all. The proper object of a literary Society is to promote a mutual intercourse of minds and to give rise to an interchange of thought between its various members, and it is such an intercourse that supplies us with the best means of exercising our mental powers, of rectifying and bringing into action the knowledge we have already acquired and of increasing it with new discoveries. The mind is awakened and stimulated by intercourse, new thoughts are educed and the reasoning powers rendered more vigorous. The advantages too of a public library which such a Society contemplates are great, and when a taste for reading begins to pervade a community nothing short of an institution supported by public contributions can meet the increased and increasing demand.

Another very obvious and not the least important benefit which such a Society and all voluntary Societies would be the means of producing is, that reciprocity of feeling and community of interest which so largely obtain in civilized countries. In the present state of this country there are few opportunities for the display of the social affections with which nature is endowed; hence the face of Society presents very indistinct features by which the character of the people can be accurately ascertained. A voluntary association creates a unity and compactness in a community highly conducive to its well-being.

The Committee need not remark that these views originally led to the formation of this Society, and they feel called upon to record the auspicious circumstances under which the society was established and which have attended its progress during the short period which has rolled over it. They allude to the attention and support which the Society has received from its distinguished Patron the Chief Justice of the Island, as well as from other friends of native improvement, who, actuated by no motive but that of philanthropy, have always taken an interest in the advancement of the natives in knowledge and civilization. In view of the general ignorance with regard to the utility of a voluntary Society which seemed to exist in the majority of the native community, the original projectors of this Institution entertained apprehensions of a possible failure in their undertaking from want of permanent and adequate support. But the experience of a year enables the Committee to state that in the native portion of the community of Jaffna there are not a few who being convinced of the importance of a literary Society as calculated to promote the intellectual advancement of community do not merely support it by pecuniary contributions as far as it is in their power, but display great interest in promoting its objects by active exertions in its behalf. The Committee have also observed with delight that the circumstance of the Society's enjoying the countenance and support of individuals who could possibly derive no personal benefit from it has produced the conviction in the minds of many that the Society was not altogether without its advantages, and this proved a motive with many to become subscribers to it. They have thus been encouraged from time to time to carry out the objects of this institution, and feel assured that it is not destined to be a mere bubble rising only to be lost in a moment as has been the fate too frequently of similar Societies, but that the anticipations of those who originally projected it will in some degree at least be realized, and the Society become a permanent instrument in their hands of disseminating useful knowledge, and thus of elevating and benefitting the community at large.

The Committee will now recount their proceedings since the establishment of the Society.

The first object which engaged the attention of the Committee was the opening of a Reading Room in connexion with the Society, but they were not able to accomplish this until three months after the Society had been formed. The room is furnished on the responsibility of the Society with only two Ceylon Papers and the Madras Athenaeum, but through the kindness of the Rev. Mr. PERCIVAL, the committee are enabled to place on the table of the room, the London Watchman, the Illustrated London News, the Manchester Guardian, the Wesleyan Magazine and the Native Herald, without any expense to the Society. Anxious as the Committee were that the Society should possess a proper collection of books available for the members, their funds did not permit them to effect any thing more in this way than the purchase of thirty volumes of the British Essayists, a work which from its embracing the productions of some of the most distinguished English writers on a variety of subjects, must be a valuable acquisition to a public institution. This number has been augmented by the receipt of some very valuable works from the Patron of this Society, Sir ANTHONY OLIPHANT, Kt, Chief Justice, and a few more from the Rev. Mr. MEIGS, A. M. FERGUSON, Esq. G. A. GAMBS, Esq. and other friends of the Society.

The total number of books belonging to the Society is 75. The want of funds has also prevented the Committee from purchasing sufficient furniture for the Reading room.

It has been a matter of regret to the Committee that various causes have interfered with the regular holding of the monthly meetings of the Society, and that circumstances over which they had no control prevented them from carrying out this important object. During the year only two public meetings have been convened. The Committee would however remind the members of this institution that public meetings for literary purposes constitute one main object originally contemplated in the formation of the Society and it must be remembered that it is one of the fundamental rules of the Society that monthly meetings shall be held, on which occasions lectures shall be delivered and essays read by the members of the Society. It is therefore hoped that proper attention will be paid to secure this important object.

The receipts of the Society during the year have been £19 0s. 6d.
Disbursements 18 6 0
Balance in the hands of the Treasurer 0 14 6

The very inadequate pecuniary means placed in the hands of the Committee to carry out the various objects of the Society and the desirableness of furnishing the reading room with a proper collection of useful books induce them to set on foot a special subscription and they also intend to apply to the local Government for aid in behalf of the Society and cherish the hope that their efforts will meet with the desired success.

G. R. MUTTOKISTNA,
Secretary.

Overland Mail.—The next Overland Mail Packets are advertised to close at Jaffna on the 15th and 18th inst.

Missionary.—Mr. and Mrs. Wyman of the American Ceylon Mission embarked last Friday week on a dhony at Caits for Madras. The uncertain state of the weather preventing the sailing of the dhoney, they disembarked and remained under the hospitable roof of S. Ambalavanan Esq. District Judge of the Islands till Friday the 6th instant, when they returned to Batticotta. With the present settled weather we hope they may soon be fairly underweigh again. The voyage is undertaken with the hope of benefit to Mr. Wyman, whose health is very much impaired. Should it be considered advisable after they arrive at Madras, they will proceed on a sea-voyage with the hope of further benefit.

Missionary Intelligence.—Mr. and Mrs. HOISINGTON, of the American Ceylon Mission arrived at Madras in the *Ashburton* on the 4th instant, on their return from a residence of two years in America. By the same opportunity, arrived the Rev. HENRY M. SCUDDER, son of Dr. SCUDDER, formerly of the Ceylon Mission, to join the American Madras Mission, and the Rev. H. S. TAYLOR, to join the American Madura Mission.

Missionary Intelligence.—The Rev. J. KATS, Colonial Chaplain, of St. Paul's Colombo, arrived at Jaffna on Wednesday last, on his way to Madras, where he is going for the purpose of being ordained as Priest by the Lord Bishop of Madras.

The Rev. G. HOLE, arrived on Friday last from Trincomalie, on a visit to the Rev. Messrs PERCIVAL and GILLINGS. The Rev. Gentleman preached on Sunday evening in the Wesleyan Chapel in English to a crowded congregation. He was to have left Jaffna for his station on Monday.

The Rev. J. MATTHIESZ, late assistant Missionary of the Wesleyan connexion, has been appointed a Catechist at Jaffna under the Chaplain of the station, at a salary of about £3 per mensem.

Mr. Advocate Langslow left Jaffna for Colombo Wednesday before last.

Married. At Jaffna, on the 20th ult. by the Rev. J. T. Johnston, A. M. Ferguson, Esq. Sub. Collector of Customs at Point Pedro, to Miss Ann Mackerrass.

Fire.—A fire broke out last week in the house of a Vedahn, a Roman Catholic at Elervally in the neighbourhood of Panditeripo. The next day the Vedahn went to the priest and informed him of his misfortune; to which the priest replied, "the Mother of God preserved you, and you ought to serve her with all your heart." Two or three days afterwards the church dedicated to the Virgin Mary in that neighbourhood, was the scene of a most destructive fire. The devouring element commenced its ravages from the wax-candles, and spread with such rapidity that no articles or fixtures of the church or idols were saved from destruction.

Apprehension of another of the Robber gang.—Another of the gang of robbers who made the attack on the salt pans at Potturo as mentioned in our last No. has been apprehended and convicted on his own confession, and sentenced to pay a fine of £5, in default of which to 3 months imprisonment at hard labor. His body was marked with several wounds received in the conflict with the guard.

Accident from lightning.—A dhony lying near Caits was struck by lightning in the thunder storm of last Wednesday week, which shattered the mast, and we hear also killed one of the hands.

MADURA.—Aug. 23.

There was a great quarrel in town yesterday, in the suppression of which several lives were lost. Its cause is the same that has produced this effect almost every year for a long time, viz: the enmity existing between the right hand and left hand castes. The left hand caste people, including nearly all the artificers of every kind, with many others, celebrated a feast, a part of the rites of which are the riding on an elephant or in palanquins with specimens of their wares exposed to view. The right hand caste claiming this as their exclusive privilege determined to prevent their opponents from doing it. Apprehensive of an affray, the police were on the alert—peons were going through the streets exhorting the people to keep quiet, but they were met by abusive language, and in some instances pelted with stones. They bore it well till the fight had actually commenced, when the streets leading to the scene of combat being closed by order of the assistant collector, the Peons rushed in amongst the combatants with drawn swords to quell the affray and made sad havoc among them. Three have died, and others are very dangerously wounded. A large number have been committed to jail. The right hand castes refuse to open their shops or to work, so that nearly all business is at a stand.

The Pope and the Bible.—His Holiness has issued a fresh decree against the free circulation of the Bible and calls upon all the faithful to unite their efforts to oppose the doings of those pernicious Bible institutions, which would place a copy of the sacred Scriptures in the hands of every man. Poor old man! We do sincerely pity him. Beset on every side with troubles, he sees in the free circulation of the sacred Scriptures, one of the greatest evils the church has to fear. Put down the Bible and the church is secure; give it free circulation and the church is lost. The church must be preserved though the Bible be put down; therefore down with the Bible. What, dear readers, is the secret of all this opposition of priests and pope against the free circulation of the Scriptures? We answer—the Bible as understood by men when read without the cunning glosses of the priests, is against the papal power and the papal doctrines; therefore they fear to have it circulated; therefore they claim to add to the divine word wherever it is made known, their false interpretations of its meaning, knowing full well that from the Bible alone, men would never stumble on the dogmas of the Roman church.

This decree of His Holiness shews what he would do if he could. Give him the power, and the Bibles now so freely distributed amongst all kindreds and nations and people, teaching them what God is and what he requires of man, and pointing out the one only Mediator, between God and man—the Lord Jesus Christ, would be as they have been in past days of papal supremacy—gathered and burned—and men would be again taught everywhere to pin their consciences on priestly sayings and give the keeping of their souls to their confessors, and not to Jesus Christ.

Thanks to God, and under God, to Luther, that the Bible has had free circulation in some countries, and those who have drunk from the pure fountain, the word of life, will never consent to receive it through the corrupting medium of the papal priesthood.

It is too late in the day for the Pope to make head against the Bible. The world is too full of liberty and truth to submit to any such demand, and he would do better, we think, to sit down quietly, and bide his time, with such enjoyment of the loaves and fishes that remain to him as he can command.

Rapid transmission of Intelligence.—Professor Morse of New York city has been for some time engaged by the Government of the United States in laying down by way of experiment a line of wire for telegraphic communication by means of a galvanic battery between Washington and Baltimore, a distance of about 50 miles. The arrangements having been completed, the most satisfactory experiments were made in the presence of great numbers of interested spectators. For instance, a convention was in session at Baltimore to nominate a candidate for the next Presidency. As soon as his name was announced it was transmitted by the electric telegraph to Washington in the space of a second of time! By this method of communication, messages might be sent from Jaffna to Galle or Madura or Madras, and answers received as fast as they could be dictated. Indeed, so far as the experiments have been conducted, distance of place makes no practical difference of time; the symbolic keys are arranged, the rod is charged, and swift as lightning the intelligence is transmitted to its utmost limit. Professor Morse is the inventor of this peculiar Telegraph, which is indeed one of the most wonderful inventions of this wonderful age.

புதுனச் சங்கதி.

யாழ்ப்பாணம்.

வெள்ளப்பரவையத்தில் உப்பன் என்போன கள்ளர் கூட்டத்தில் வேறுமொருவன் காயப்பட்டவனுப்ப் பிடித்துக்கொண்ட காலை யில் அவன் தான்செய்த குற்றத்தை அறிக்கையிட்டதினால், ௫. பலன் அபராதியுக்கவும், இறுதுபோகில்—கரோஷியத்துடனே, ௩. மாதத்திற்கு மேற்படாத ஒரு அவதிகமையல் இருக்கவுந்தீர்மானமாயிற்று.

இடியெற்றினால் வந்த மோசம்—இற்றைக்குக் கொஞ்சநானக்கு முன்னே ஊர்காவற்றமையில் நின்ற ஒரு நோனியல் இடிவிழுந்து பாய்மரத்தையும் முறித்துப்போட்டது. அதிலிருந்த ஒரு அஞஞ் சேதமாய்ப் போயிற்றென்று மெளவியாச்சுசு.

தீப்பற்றல்.

போன திக்கட்கிழமை இளவாலையென்னும் கிராமத்திலுள்ள

ஒரு குறையாகக் கத்தோலிக்க விதான விடெரிந்துபோயிற்று. அந்தச் சந்தையை விதானப்போய் அவ்விடத்திற் தேவமாதாவின் கோவீற் சாமியாகிய குருவானவருக்கு அறிவிக்க, அவர்—அடே. எதுவும் பொருளுக்குள் சேதமா என்றார். அதற்கு விதான மெத்த இல்லையெனச் சாமியும் தேவமாதாகாத்துக்கொண்டா போவென்றார். மற்றொன்றாவது புலகவேளையிற் கொழுத்தின மெழு குறியியிருந்த நெருப்பினால் அச்சத் தேவமாதாவின் கோவிலும் அதிலிருந்த உருவங்களும் மற் றுத்தட்டுண்டுக்களும் அக்கினிக்கிரையாய்விட அந்தக் கோவீற் கட்டளைச்சாமியும் அவரைக்காண வந்த சாமியாரும் தங்கச்சேவையுக்கொண்டு தப்பிவிட்டார்கள்.

மதுரை.

வலங்கை இடங்கைச் சண்டை.

பிறகிட்ட ஆவணியாகும் மட. தேதி மதுரையில் இருக்கி யாருக்கும் பலத்த சண்டையுண்டாயிற்று. எப்படியெனில், இடங்கையைச் சார்ந்த தட்டார், கொல்லர், கன்னார், கிற்பாசாரியர், கித்திரகாமர் முதலிய வினையுடைய அளவர்கள் அடுத்த பிற நாம் தங்கடங்கல் தளபாடம் தட்டெழுட்டுக்கள் முதலிய கருவிகளையும் யானையிலோ அல்லது நரவாகனத்திலேயோ ஏற்றித் திருவிழா எடுத்துக்கொண்டு ஊர்கோலம் வருகையில் வலங்கையார் அப்படிச் செய்துவருவது தங்கள் சலாக்கியமேயன்றி இடங்கை யாருடைய உரிமையல்லவென்று நினைத்து அந்தத் திருவிழாவைத் தடுத்த வேளையில் இருதிமத்தாருக்குக் குழப்பமுண்டாகுமென் றெண்ணிப் போலிஸ் உத்தரையொகஸ்தர்செய்யுக்குத் தெருப்போய்ச் சந்தையிலாமலிருக்கென்று புத்தசொல்லியும் கௌரத்தி லுல் சேவகர்கள் உருவிய புட்டயத்தோடே போய்க் குழப்பத்துக் குக் காரணராயிருந்த மூன்று பேரைக் கொன்று போட்டதும் இன்னும் பேருக்குச் சாவுக்குள்ளான காயமுக்கொடுத்து இன்னும் வேறு பலரையும் பிடித்து அவர்கள் துற்குணத்திற்குத் தகுந்த தண்டனச் செய்யும்படி சிறைச்சாலை யில் வைக்கவுமேதுவாக்கி லார்கள்.

இடங்கைவலங்கைச்செட்டிதோற்றினதற்காதிக்காரனம் என்னவெ னில், சேரன் சோழன் பாண்டியனின் ஐமரசர்கள் இராச்சியப ரிபாலனம் பண்ணினகாலையில்த் மனிதரெனைப்பட்ட யாவருக்கு சா திபேதமும் கட்டியென்ற வினோதமுமில்லாமல் ஒரு தாய்வயிற்று தீத்த சகோதரரைப்போல ஒருமித்துத் தொழிலமுறைகளை யா வருங் கலந்து பேதமில்லாமற் செய்துகொண்டு வந்தார்கள். ஒருநாள் சோழராசன் பெட்டியையுத் தச்சனை அழைத்துக்கொ ண்டி வரச்சொன்னவிடத்தில் தொழிலவினையார் அனைவரும் பேதமி ன்றி ஒரேகூட்டமாய்க் கலந்து தின்றதால் தச்சனொன்று தெரி யாமல் அழைக்க வந்த ஆள் வெகுநேரமாக அலைந்து கடைசியாய் ஒருவனைக் கண்டு பிடித்துக்கொண்டு இராசன் சமூகத்தில் வந்தான். அரசன் நேரஞ்சென்று வந்ததென்ன என்று கேட்டவிடத் து அழைத்து வந்த ஆள் அரசனே தொழிலானிகளொரு கும்ப வாய்க் கலந்து செறிந்திருப்பதால் தச்சனை அறிந்து தேழுப் பிடி ப்பதற்கு இன்னேரஞ் சென்றதென்றான். இராசனிடதைக் கேட்டுத் தொழிலானிகளெல்லாம் பேதமின்றி ஒருமிக்க இருப்பதினால லோ சமயத்துக்கு வேலைகாரர் அகப்பட்டவிலை. ஆகையால் யா வரையும் வெவ்வேறு கம்பிரித்துத் தச்சரெல்லாருடைய ருவிதியுக் குமார் மறு வீதியுக் கண்ணா பின்னொரு வீதியிலுமருக்கவேண்டுமெ ன்று கட்டளையிட்டார்.

அமெரிக்கா.

தூரசெய்தியைச் சுறுக்கிறுத்திரம்—இப்பொழுது அமெரிக்காதேயத்தில் ஒருவிதமான கம்பியினால் ஒரு விதப்பன்னமான குத் திரஞ்செய்தாயிற்று அதின் வழியாக வெகு தூரத்தின் சமாசா ரத்தை மின்னல் வந்து மறைந்ததுபோல ஒரு சணத்துக்குள்ளே அறிந்துகொள்ளலாம். யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து காலிக்கு அல்ல து மதுரைக்கு அல்லது சென்னைபட்டினத்திற்குச் சொல்லப்பட்ட கம்பியின் துவாரம்வழியாகப் பேசி இருந்த இரையின் ஒருச ணத்திலே மறுமொழி பெற்றுக்கொள்ளலாம். இது மகா ஆச்ச ரியம். யாழ்ப்பாணத்திற்கும் இவைகளுக்குமுள்ள தூரம் எங்கே யோ—தூரமென்பது அழ்ந்துபோயிற்றே.

உரோமையிற் பாப்பா னவர் பாப்பாமதம் வழங்கும் என்னமே லும் வேதவசனம் பரம்பபாபடிக்கும்பெரிய அத்தைத் தத்க் குமபொருட்டுமேஇப்பொழுதே ருபுதுக்கட்டைப்பண்ணியிருக்கிறார் ஐயோ! இப்பாப்புவைப் பார்க்க மனமிருக்குதே! இவருக்கு முந்

தின தத்துவ சுவைகளிப்பொழுதுமிருந்துவிட்டுதேயானால் வே தவசனங்களைச் சேர்த்தொரு குப்பலாகப்போட்டு அக்கினிக்கிரை யாக்கிப்போடுவார். அப்பொழுது மூடாத்துமாக்களாகிய பிரதி க்கினிசெய்வோரனைவரும் தாங்கள்செய்த திட்டேரக்களை ஆண்டவ னுக்கு அறிக்கையிடாமற் பாவவிமோசனக் குறையும் ஆத்துமாக்க ணப் பேதமையென்னும் வயிற்செய்தவியினும் பிணத்துக் கட்டளைக் கவருமாகிய பாப்பானவருக்கே தங்கடங்கல் அக்கிரமங்களை அறிக்கைப்பண்ணுவார்கள். வேதாகமங்கள் உலகத்தின் கண் பரம் பினதற்காக ஆண்டவனுக்கும் ஆண்டவன் வழியாக ஸ்தாபனத்திற்கு அளவிறந்த தொத்திரம். சீவனின் வார்த்தையாகிய திவ்யயந்திரை யுண்டவர்களாரோ அவர்களோனாருவரும் பாப்புவின் கட்டளைக் கைமமாட்டார்களென்பது சத்தியம். பாப்புவானவர் வேதாகம த்துக்கு வினோதமாகத் தலையெடுக்கிற காலம் விழுந்துபோயிற் றே! இவ்வித கட்டளை பேதமையென்றெண்ணும் காலஞ் சனங் களுக்குத் திட்டமாய் வெளித்திருக்கிறபடியால் அவர்கள் உண் மையையுஞ் சுயாதீனத்தையும் பின்பற்றுகிறார்களென்பதுஞ் சத் தியம். ஆகையால் பாப்பானவர் மௌனமாயிருந்துகொண்டு தன் னுடைய அப்பத்தை யும் மீனையுந் தாருங்கென்று சொல்லி வா ன்கியுண்கிற து உத்தமத்திலுத்தம்.

DEAR STAR,

I have read with great avidity, the article by your correspondent A. B. of the Batticotta Seminary on the subject of Passive verbs in Tam il, which appeared in the last No. of the Star, page 162. But although I am bound to express my thanks to him for the early attention he paid to the subject, yet, as I cannot fully concur in many of his remarks in the explanation he attempts to give, I take the liberty of sending you the fol lowing lines, hoping that in the first place, they will serve as a reply to some parts of his worthy article, and in the next, as a further explanation of my views, respecting the subject to which I earnestly call the attention of your intelligent and impartial readers. At first, I did not think that a second letter on the subject will be needed; but as your correspondent A. B. does not seem to have fully understood my meaning in some parts, and as I am afraid that my silence will be misconstrued, and that the perusal of the communication from A. B. will tend to encourage young people in the, if it is not erroneous, inelegant way of writing, I venture a few words in reply to the said communication and beg that they will be treat ed with a kind reception. My article which appeared in the 15th No of the Star contains but three parts: viz. There are only two divisions of verbs in Tamil. These two divisions are called *வன்வனை* and *பிறவனை* answering to intransitive and transitive verbs—and is there any authority for using the Passive verbs in Tamil? First then it seems desirable that I should explain my meaning of these divisions a little bit further in plain er words than those I have made use of in my last communication. Mr. A. B. will remember that although I am aware that there are more than two divisions of verbs in Tamil, as regards *formation*, *signification*, and *subdivisions*, yet strictly speaking there are two, and only two divisions as regards that will known property of verbs in every language *voice*. Now the verbs of any language (Mr. A. B. as well as the other candid readers of the Star will allow) are to be arranged in general divisions not accord ing as they admit of changes, variations in conjugation, signification, and formation, but as they admit of *voices*, which divisions alone are to be re garded as the primary divisions of verbs, how many different branches so ever they may each of them embrace in their subdivisions.

The verbs of the Tamil language are arranged by *வசாகப்பெருமா னையர்* the author of *இலங்கணச்சுருக்கவிலுவிடை* and of the notes upon *பவனத்தி முனிவருடைய நன்னூல்* under two, as he himself calls them, general divisions, naming the one *தெரிநிலைவனை* and the other *குறிப்புவனை*. The second of which is again divided into *ஆக்கவனை* குறிப்பு and *இயற்கைவனை* குறிப்பு and the first into *செயப்படுபொ ருள்* குற்றிய வினை neuter verb; *செயப்படுபொ ருள்* குற்றாத வினை a verb possessing a quality just opposit to that of the former, active verb; *தன்வனை* in all probability, intransitive verb; and *பிறிவனை* transitive verb; *விதிவனை* positive verb; and *மறைவனை* negative verb; and *செயவனை* verb expressing action either as confined to or passing from the actor, and *செயப்பாட்டுவினை* the use and nature of which is to be discussed in a future paper.

All these subdivisions as I have shown already are to be included under the two general divisions of *தெரிநிலைவனை* and *குறிப்புவனை*; and these

* Here then leaving the subject of passive verbs to be discussed in another paper, I shall endeavour to shew that there is no impropriety in the statement. There are only two divisions of verbs in Tamil, and that they may without any infringement of the rules of Grammar be called intransitive and transitive.

divisions indiscriminately admit of two voices—and when we come to examine the nature of the above subdivisions according to their respective definitions and examples (quoting which I forbear on account of want of space) we shall find that there is no material difference between செய்ப படுபொருள் குன்றியவினை and தன்வினை and செயப்படுபொருள் குன்றாதவினை and பிறவினை—also செயவினை partakes in the fullest sense of the word the nature of தன்வினை or பிறவினை according as the sense would admit—as also விதவினை and மறைவினை do of the nature of one or the other or of both as the use and place would allow. Here we see that all verbs are reducible to two classes. These considerations will make it plain, that when I say these two and only two divisions of verbs in Tamil, I mean there are only two voices, which according to the authority, and in the language of Grammarians are called தன்வினை and பிறவினை. Hence it is that Mr. Rhenius has the following passage in his Grammar, page 106. “The Tamil verbs have two voices only: viz. தன்வினை or துயல்புவினை, i. e. verbs the action of which remains with ourselves, intransitive verbs—and பிறவினை i. e. verbs the action of which passes over to another, transitive or active verbs.” Does not this quotation from the learned Tamil scholar Mr. Rhenius clearly show the impropriety of Mr. A. B.’s statement. “தன்வினை does not at all mean intransitive verbs, nor does பிறவினை mean transitive verbs. And by பிறவினை they mean Causative verbs: as, நடத்தினான்—நடப்பித்தான்—மழவித்தான்.” Here it must be observed that causative verbs are another division of பிறவினை. In support of which I may produce another quotation from விசாகப்பெருமானார் which as examples of பிறவினை contains all the examples produced by Mr. A. B. as of causative verbs, “பிறவினைவினாக்கள்: உம். வருவித்தான்—நடப்பித்தான்—போக்கினான்—பாய்ச்சினான்—உருட்டினான்—நடத்தினான்—எழுப்பினான்—துயற்றினான் எனவரும்.” நன்னூல் மூலமுற் காண்டுகையுரையும் page 90. Many other examples may also be found in the same page which will show that பிறவினை cannot be limited to signify causative verbs only, but it is to be taken in a much more extensive sense than Mr. A. B. seems to have taken it in. Having thus briefly explained my meaning I shall now conclude these remarks begging leave for a few words more in another No. of the Star, without which I can hardly be reconciled to the subject. Hoping to be favoured with an early insertion of these imperfect lines,

I remain

Yours very truly,

JUVENIS DISCIPULUS.

Jaffnapatam 26th Aug. 1844.

Errata.

In page 156 of the 15th No. of the Star, instead of the present participle, read past participle; and instead of some of our readers read your readers.

J. D.

For the Morning Star.

Demonstration of the Truth of the operation in Rule of Proportion.

1. In Direct proportion, we know that two numbers which have a certain relation to one another and a third number are given, to find a fourth, which and the given third number will have the same relation to one another as the other two given numbers have; and in arranging them, that number which is of the same kind as the number required is put in the second place, while the other which is related to this occupies the first place, and the number which is of the same kind as the first number, the third place. We arrange the numbers thus: because the fourth term has the same relation or ratio of the same denomination to the third, as the second has to the first; and it is utterly impossible to get the same ratio of the same denomination by changing the order of the means. It is then evident that they cannot be arranged in any other way. Now let us look into the reason why we should multiply the second and third terms together, and divide the product by the first.

It is plain that the product of two factors, and either of them being given, the other may be easily found, by dividing the product by the given factor; and since the product of the extremes and of means is the same, the product of the means, that is, the product of the extremes, and one of the factors; or the first term being given, the other factor or extreme may be easily found by dividing this product by the first; which is the same as to “multiply the second and third terms together and divide by the first.”

Another Method.—Proportion is equality of ratios. Dividing is resolving a dividend into two factors, which, when multiplied together, will produce the dividend. If we consider the consequents in a direct proportion as dividends, the two antecedents become divisors, and the ratios which are equal, quotients. If one of the two ratios and a supposed divisor be given, the other may be easily found by multiplying the supposed divisor into the quotient; we should therefore divide by the second the first, and multiply

this quotient into the third to find the fourth, which in effect, is to “multiply the second and third terms together and divide the product by the first.”

2. In inverse proportion, in which the analogous terms of a direct proportion are changed, the fourth proportional number will be to the first as the second to the third, and the product of the first couplet will be equal to that of the second. Whence, the product of the first couplet, that is, the product of the second divided by the third number, will give the fourth, which is the same as to “multiply the first and second terms together and divide the product by the third.”

Batticotta Seminary,
17th August, 1844.

Yours truly,
D. H. CLARK.

[Grammatical Query.]

தாரகையதிதாரகே உதாரகை அததிதாரகே—அன்போடு வந்தனம் இன்போடு தந்தனம்.

நன்னூலில், உ—ண—ஒ—ஒவ்வொவ்வொருதல். இச்சூத்திர விதிக்கு மாறாக—ஒளவைக் கிழவி, உத்தமனாயிரு—பூருடன் கூடியவாழ்—வொத்தவிடத்து நித்திரைகொள்—வொநாதாரக்கில்லை உணர்வொடுமொழுக்கம் என் நெழுதினா? அவ்வுது உலகிலுள்ள கிழவர்கள் எழுதிக்கொண்டார்களே? கண்டலன்—ஆனாலும் யார்கொண்டலன்—கிழவர்களை நூற் சொல் பெரியோர்க்கொடும் இலக்கியங்களில் வந்துழிவற் துதிக்கக் கூடாது.

இப்படிக்கு திருமங்கலன் சாஸ்திரப்பள்ளிக்கூடத்துத் தலைமானுக்கன் குருவாதம்பிள்ளை தேவசகாயம்.

ஒர்க்கணக்கு வினா.

ஒன்பது கவிவாணர் ஒரு இராசசபையிலே போயிருந்து இராசன் பேரிற் கவிதை பாடினபொழுது அவ்விராசன் அவர்க்குமேற் பிரியப்பட்டு அவ்வொன்பது பேருக்கும் ஓபாதுவாக, ஈ. ரூபா வெகுமதி கொடுத்தார். அதை அவர்கள் வாங்கி வந்து சரிப்பற்று பிரித்துக்கொள்ள வேண்டியிருந்தது, ஆகையால் ஒவ்வொருவருக்கு எவ்வளவு ரூபா என்பது என் கிற்றறிவுக்குப் பகிரத் தெரியாததினால் கணக்கில் வல்லோர் அதை ரூபாப்படியில்லதானே சரியாயிற்று என் மயக்கத்தை நீக்குமபடி கேட்டுக்கொள்கிறேன். துஆசா. அ. க. இப்படிக்கு, திருமங்கலன் ஆவணி ம. க. த. சாத்திரப்பள்ளிக்கூடத்திற் படிக்கும், சுப்பர்நாயக்கன் குமாரன், இரங்ககாமம்.

காகிதப்பிரத்தியுத்தரம்.

Juvenis Discipulus என்பவர்க்கு ம. குகவும் கிண்ணையா, வட்டுக் கோட்டைச் சாத்திரப்பள்ளிக்கூட வித்தியார்த்திகளிலே ருவராகிய, A. B. என்பவருக்கு வாறாகவும் சுண்டுக்குடி மானுக்கன் சந்தியாவு என்பவர் வரவிடுத்த கடிதமும், கே. தேவசகாயம், பரசுபூரார் முதலியோர்களுபின் சு. தங்கனும் வந்துகேள்வதன்.

புரட்டாதிமாதம்.

E. Date.	சூ. நூ. கு. பூ. கு.	வா. ப.	நட்சத்திரம்.	திதி.	யோகம்.	கரணம்.
1	ம. அ.	செ. கா.	ம. 11	ப. நுக.	சி. சா. 11	க. வ. 11
2	வ. சு.	ப. ரோ.	உ. 1	ஷ. ந. 11	வி. ச. 11	க. ர. 11
3	உ. ம.	வி. ம.	உ. 1	ல. சு. 11	வ. ரூ. 11	வி. உ. 11
4	உ. க.	வெ. தி.	ந. ச.	ல. 11	ப. ரூ. 11	ப. 11
5	உ. உ.	ச. 4	ந. 11	அ. ச. 1	தி. ரூ. 1	க. வ. ச. 1
6	உ. ந.	ரா. சூ.	ச. 11	ந. எ. சி.	ச. சு. க. ர.	எ. எ.
7	உ. ச.	தி. ஜி.	ச. 11	த. அ. 11	ச. ச. எ. வி.	அ. 11
8	உ. ரு.	செ. ம.	ச. சு.	ச. 1	ச. ச. 11	ப. க. 1
9	உ. ச.	பு. ப.	ச. சு.	து. அ. 1	ச. ந. 11	தை. அ. 1
10	உ. எ.	வி. உ.	ச. 11	தி. சு. 11	பி. க. 11	வ. க. 11
11	உ. அ.	வெ. அ.	ச. ந.	ச. ந.	மா. உ. க.	ச. கு. ந.
12	உ. க.	ச. சி.	ச. ம.	தி. ரு. 1	வை. உ. 11	தி. மி. உ. 11
13	ந. ம.	ரா. சு.	ந. 11	து. ச. 11	வி. ம. 11	ப. உ. 11
14	ந. க.	தி. வி.	ந. 11	தி. ச. ந.	பி. அ.	தை. ம. சு.

திங்கட்கிழமை சங்கிராந்தி நாடி, ரு. வி. ரு. ச. சு. ல், துராவலி.

POET'S CORNER.

THE LAND OF THE BLEST.

[By W. O. B. Peabody.]

O, when the hours of life are past,
And death's dark shade arrives at last,
It is not sleep, it is not rest;
'Tis glory opening to the blest.

Their way to heaven was pure from sin,
And Christ shall there receive them in:
There, each shall wear a robe of light,
Like his, divinely fair and bright.

There, parted hearts again shall meet,
In union holy, calm, and sweet;
There, grief find rest; and never more
Shall sorrow call them to deplore.

There, angels will unite their prayers;
With spirits bright and blest as theirs;
And light shall glance on every crown,
From suns that never more go down.
No storms shall ride the troubled air;
No voice of passion enter there;
But all be peaceful as the sigh
Of evening gales, that breathe and die.

For there the God of mercy sheds
His purest influence on their heads,
And gilds the spirits round the throne
With glory radiant as his own.

TEN DOLLARS REWARD.

MISSING—supposed to have been stolen, from the Library of the Subscriber, two Volumes BUSH'S NOTES on EXODUS, and one Vol. GOVERNMENT ORDINANCES. If stolen, they probably have been or will be offered for sale in Jaffna. The above reward will be given for the recovery of the Books or for information that will lead to the conviction of the parties implicated in their theft.

Manipy, Sept. 3, 1844.

E. S. MINOR.

TO SPORTSMEN.

Any person having for sale a Pair of fine Elephant Tusks will find a Purchaser in the undersigned, who is instructed to buy them on Commission.

The Weight of the Tusks and the price of the Ivory per lb. should be distinctly stated.

Communications to be addressed post paid.

Jaffna, 7th Sept. 1844.

F. C. GRENIER.

பிரசித்தபத்திரம்.

இந்தைக்கொண்டு சகலர்க்கும் அறிவிக்கிறதென்னவானால், வண்ணப்பண்ணை இறைக்கட்டுக்குச் சார்ந்தமாதாக்க முதலியார் பிவிப்பு வயித்தியநாதர்பேரில் தோம்புபுண்ட முல்லைக்கட்டையடிக்கும் மறுபிறவும் பரப்பு நிலையிலாச்சம், லகவ. அத்திருச்சேர்ந்த வீடுகள், பனை, கிணறு, செய்பயிர், மற்றும் புரோசனங்கள்—இதற்கெல்லாம் கிழக்கு வயித்தியபரனும் மறுபேரும், வடக்கு தெய்வானையும் மறுபேரும், மேற்கு ஒழுங்கையும் மறுபேரும், தெற்கு கிவசுதம்பரஞ் செட்டியார். இவைகளை இதனடுத்தவரும் புரட்டாகிமாதம் மகர் தேதி வியாழத்திழமை இரண்டுமணியளவில் அந்தக்காணிக்குள்ளாகத்தான் ஏலக்கூறி விற்கப்படும்.

மேற்படி சுண்ணாம்பு இஹை அருளம்பலமுதலியார்பேரில் தோம்புபுண்ட தாவளை விளாப்பு வடல், பரப்பு கெலிலாச்சம், சஉணு, கிழக்கெல்லை இலட்டியியும் மறுபேரும், வடக்கு ஜயம்பின்னையும் மறுபேரும், மேற்கு வயிரவகுதரும் மறுபேரும், தெற்கு ஒழுங்கை—இந்தக்காணியையும் இதனடுத்தவரும் புரட்டாகிமாதம், உசந்தி. செவ்வாய்க்கிழமை பின்னேரம் இரண்டு மணிபோலே விற்கப்படும்.

இவ்விற்பனவின் கொந்திசு இன்னதென்றந்த இடத்திலேதானே பிரசித்தமாக அறிவிக்கப்படும்.

தெல்லிப்பழை வேளாளன் சுண்ணாங்குருடி காலஞ்சென்று போன வயித்தியநாதமுதலியார் கைம்பெண் யாழைப்பழித்தாருடைய ஆஸ்திக்கு மலலாகக்குடி வைத்திடநாதமுதலியார் முத்துக்குமார் யாழ்ப்பாணம் டிஸ்திரிக்ட் காட்டில் உரிமைத்தத்துவம் டெற்றிருக்கிறபடியால் குறித்த யாழைப்பழித்தாருடைய ஆஸ்தியைப்பற்றிக் கொடுக்கவாங்குள்ள சகலரும், அதைச் சேர்ந்த ஆதனபாத்தனத்தை வைத்திருக்கும்படியும் இதனடுத்த அற்புதமீ. உடற் தேதியிலன்று அல்லது அதற்குள்ளாகச் சொல்லப்பட்ட உரிமைத்தத்துவகாரன் வைத்தியநாதமுதலியார் முத்துக்குமாரரிடம் வந்து தங்கள் தங்கள் கணக்குவழக்குகளைத் தீர்த்துக்கொள்ளவும்.

SALE OF LANDED PROPERTY.

NOTICE is hereby given, that on Thursday the 19th of September next at 2 o'clock in the afternoon, will be sold at the Premises, the Land situated at Wannarponnny, called Mullacattaady and other Parcels, with Houses, Well, Pal-mira trees and other Trees standing thereon, in Extent 19½ Lachams of Warago Culture, registered in the Thombo on the name of MARTHACA MOODELLIAR PHILIPPO WYTIYANADER and bounded on the East by the Land of WYTISOOPARAN and others, and on the North by the Land of TEVANY and others, on the West by the Lane and others, and on the South by the Land of SEVASEDAMPARAM CHETTIAR.

And on Tuesday the 24th day of September next at 2 o'clock in the afternoon will be sold at the Premises the Land situated at the Village of Choonagam, called Tavalaywelappoo-vayal, in Extent 42½ Lachams of Paddy Culture, registered in the Thombo on the Name of AROOLAMPALA MOODELLIAR and bounded on the East by the Land of ELATCHEMY and others, on the North by the Land of AYAMPILLAY and others, on the West by WYRANARDAR and others, and on the South by the Lane.

WHEREAS Letters of Administration of the Estate of YARLAPALITAR, widow of WYTIYANARDER MOODELLIAR, Vellaly of Tillipally, late of Choonagam deceased, having been granted by the District Court of Jaffna to the undersigned WYTIYANARDER Moodelliar MOOTOOCOONARAR,

Notice is hereby given to all persons having any Claims on, or being indebted to, or holding Property belonging to the same to prefer their Claims, pay the Debts and return such Property to the undersigned on or before the 22d of October next. WYTIYANARDER MOODELLIAR MOOTOOCOONARAR, Mallagam, August 7, 1844 Administrator.

NOTICE.

MR. F. MATTHIESZ who accommodates youth desirous of attending the Wesleyan Institution at Jaffna, begs to inform the public that he has vacancies for two young men. Mr. M. resides in a salubrious situation in the Esplanade row opposite the Wesleyan Mission House.

The Terms are most reasonable.

References permitted to the Rev. P. PERCIVAL.

Jaffna, July 8, 1844.

CONTENTS.

The difference between temporal and eternal things	173	Summary of Eng. Intelligence	ib.
Missionary Enterprises in the South seas	174	Summary of Tamil	177
The Boot-black and the College President	ib.	A Rejoinder on the mode of Translation	178
Simple Remedy for Intemperance	175	Demonstration of the truth of the operation in rule of proportion	179
Satirical Poem on the superstitions of the Hindus.—Fables	ib.	Grammatical Query	ib.
Jaffna Native Improvement Society	176	Panchangam	ib.
		Poet's Corner—The land of the blest	180